

VEDTAGNE TEKSTER

Foreløbig udgave

P8_TA-PROV(2015)0232

Den strategiske militære situation i Sortehavsområdet efter Ruslands ulovlige annektering af Krim

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juni 2015 om den strategiske militære situation i Sortehavsområdet efter Ruslands ulovlige annektering af Krim (2015/2036(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Ukraine, navnlig beslutningen af 15. januar 2015¹,
- der henviser til sine beslutninger af 12. september 2013 om den maritime dimension af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik², af 12. september 2012 om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik³, af 3. juli 2012 om handelsmæssige aspekter ved Det Østlige Partnerskab⁴ og af 14. december 2011 om revision af den europæiske naboskabspolitik⁵,
- der henviser til sin beslutning af 20. januar 2011 om en EU-strategi for Sortehavet⁶,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. marts 2014, 21. marts 2014 og 18. december 2014,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner om Ukraine af 17. november 2014 og 29. januar 2015,
- der henviser til Udenrigsrådets seneste erklæringer af 9. februar og 16. marts 2015,
- der henviser til EU's associeringsaftaler med Ukraine, Moldova og Georgien,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Russiske Føderation, særlig

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0011.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0380.

³ EUT C 353 E af 3.12.2013, s. 77.

⁴ EUT C 349 E af 29.11.2013, s. 38.

⁵ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 26.

⁶ EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 81.

beslutning af 13. marts 2014 om Ruslands invasion af Ukraine¹, af 17. april 2014 om russisk pres på lande i Det Østlige Partnerskab og navnlig destabiliseringen af det østlige Ukraine² og af 18. september 2014 om situationen i Ukraine og forholdet mellem EU og Rusland³,

- der henviser til erklæringen af 5. september 2014 fra NATO-topmødet i Wales,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0171/2015),
- A. der henviser til, at Sortehavsområdet er en af verdens mest strategiske regioner, af central betydning for EU og dets medlemsstater, navnlig med henblik på at garantere deres sikkerhed og forsvar, og for EU's naboskabspolitik og Det Østlige Partnerskab; der henviser til, at betydningen af et styrket samarbejde mellem Den Europæiske Union og landene i regionen blev anerkendt i Sortehavssynergien – EU's regionalpolitik, som blev lanceret i 2008; der henviser til, at alle igangværende langvarige konflikter i Republikken Moldova (Transdnestrien), Georgien (Sydossetien og Abkhasien) og Nagorno-Karabakh foregår i Sortehavsområdet;
- B. der henviser til, at Sortehavsområdet udgør en meget vigtig ydre grænse for Den Europæiske Union;
- C. der henviser til, at Det Europæiske Råd kraftigt har fordømt Den Russiske Føderations annektering af Krim og Sevastopol – i strid med FN-pagten, Parischartret og OSCE's Helsinkislutakt og ligeledes i strid med Ruslands forpligtelser i henhold til Budapestmemorandummet fra 1994 – og nægter at anerkende den; der henviser til, at Rusland har ageret med sigte på at destabilisere situationen i det østlige Ukraine; der henviser til, at der som følge heraf er indført restriktioner på handel mellem EU og Krim;
- D. der henviser til, at NATO har fordømt Den Russiske Føderations militære optrapning på Krim, dens ulovlige og uretmæssige annektering af Krim og dens fortsatte og bevidste destabilisering af det østlige Ukraine i strid med folkeretten;
- E. der henviser til, at den militære balance i Sortehavsområdet har ændret sig efter den ulovlige annektering af Krim, idet Rusland nu ulovligt kontrollerer hundredvis af kilometer af Krim's kystlinje og de tilstødende farvande, som ligger lige over for NATO's og EU's søgrænser; der henviser til, at Rusland har givet næring til aggressive handlinger på ukrainsk territorium;
- F. der henviser til, at der før den ulovlige annektering var en minimal tilstedeværelse af russiske land- og lufttropper på Krim, som primært beskæftigede sig med forsvaret af Sevastopol – den russiske sortehavsflådes hovedbase – og to tilstødende flådebaser; der henviser til, at annekteringen af Krim i alvorlig grad har svækket Ukraines væbnede styrker og især har ramt dets flåde, som er blevet overtaget af russiske tropper; der henviser til, at Rusland gennem militær opbygning på Krim og i Sortehavsområdet efter

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0248.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0457.

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0025.

annekteringen har sat ind på at skabe en offensiv fælles slagstyrke, der omfatter flåden samt land- og luftstyrker;

- G. der henviser til, at Rusland har fremskyndet udvidelsen og moderniseringen af sortehavsflåden efter annekteringen; der henviser til, at planen for modernisering af sortehavsflåden er en af de mest ambitiøse dele af den russiske stats våbenindkøbsprogram for 2011-2020; der henviser til, at den russiske regering i december 2014 godkendte en ny militær doktrin, i hvilken NATO betragtes som en vigtig sikkerhedstrussel mod Rusland;
- H. der henviser til, at Rusland i 2007 suspendede sin deltagelse i forhandlingerne om traktaten om konventionelle væbnede styrker i Europa (CFE); der henviser til, at Rusland den 11. marts 2015 afbrød sin deltagelse i Den Fælles Konsultative Gruppe inden for rammerne af CFE og, som resultat heraf, helt har trukket sig ud af traktaten;
- I. der henviser til, at Tyrkiet er et EU-kandidatland, en NATO-allieret, en flådemagt, en aktiv regional udenrigspolitisk aktør og en central partner for EU, ikke mindst når det handler om energi og sikkerhed ved grænserne; der henviser til, at Tyrkiets strategiske placering også er yderst relevant for den anden store trussel, som både NATO og EU står overfor – den selvudråbte Daesh (Islamisk Stat); der henviser til, at Tyrkiet kan spille en vigtig rolle i imødegåelsen af truslerne fra Sortehavsområdet og Daesh; der henviser til, at Tyrkiet, til trods for at det anser Ruslands annektering af Krim for at være ulovlig, endnu ikke har udtrykt en klar holdning til dette eller til konsekvenserne heraf; der henviser til, at Tyrkiets nylige diplomatiske standpunkter, navnlig vedrørende konflikter i nærområdet, har levnet plads til fortolkning og ikke har været i overensstemmelse med EU's og NATO's standpunkter; der henviser til, at Tyrkiet er en strategisk sikkerhedspartner og har en vigtig rolle at spille i Sortehavsregionen, bl.a. via det mandat, der er givet i betingelserne i Montreuxkonventionen fra 1936;
- J. der henviser til, at EU's reaktion på Ruslands aggression over for og krænkelse af Georgiens territoriale integritet i 2008 kan have tilskyndet Rusland til at handle på tilsvarende vis over for Ukraine; der henviser til, at EU, NATO og USA har fordømt de "traktater", der blev undertegnet i henholdsvis november 2014 og marts 2015 mellem russiske og separatistiske myndigheder i Abkhasien og Sydossetien, og på ny har bekræftet deres støtte til Georgiens suverænitet og territoriale integritet; der henviser til, at disse "traktater" tilsidesætter folkerettens grundlæggende principper og Ruslands internationale forpligtelser, herunder dem landet påtog sig i henhold til våbenhvileaftalen af 12. august 2008;
- K. der henviser til, at siden russiske styrker besatte Abkhasien, Tskhinvaliregionen/Sydossetien og senest Krim, har disse områder været skueplads for menneskerettighedskrænkelser; der henviser til, at menneskerettighedskrænkelserne på Krim rammer minoritetsgrupper og modstandere af den russiske besættelse, navnlig den oprindelige befolkningsgruppe, krimtatarerne, pro-ukrainske aktivister og civilsamfundsaktivister og folk, der ønsker at beholde deres ukrainske statsborgerskab;

Ændring af det strategiske og sikkerhedsmæssige miljø i Sortehavsområdet

- 1. støtter kraftigt, at man undlader at anerkende Ruslands annektering af Krim; gentager sit engagement i Ukraines uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet i overensstemmelse med FN-pagten, særlig artikel 2; støtter fuldt ud Det Europæiske

Råds konklusioner om, at EU ikke vil anerkende den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol; understreger, at annekteringen også er i strid med traktaten fra 1997 om venskab, samarbejde og partnerskab mellem Ukraine og Den Russiske Føderation; understreger, at det er nødvendigt, at EU og dets medlemsstater taler med én fælles stemme om EU's forbindelser med Rusland;

2. bemærker med bekymring, at den ulovlige annektering af Krim har fremkaldt en betydelig ændring af det strategiske miljø i Sortehavsområdet og det tilstødende område; mener, at Ruslands aggressive handlinger er udtryk for, at det er vendt tilbage til en fjendtlig, blokorienteret indstilling; advarer om, at Rusland ved at besætte hele halvøen har skaffet sig en meget vigtig affyringsrampe, der vender mod både vest (Balkan, Transdnestrien og Donau-flodens udmundinger) og syd (det østlige Middelhav), hvor det har etableret en permanent flådetaskforce, og at den ulovlige annektering af Krim giver Rusland et "sydligt Kaliningrad" – endnu en udpost, der grænser direkte op til NATO;
3. mener, at ændringen af det geostrategiske miljø, den militære situation i Sortehavsområdet, som hele tiden ændrer sig, og Ruslands annektering af Krim gennem magtanvendelse er udtryk for større og systemiske udfordringer for den normbaserede europæiske sikkerhedsstruktur, der er opstået efter den kolde krig; mener, at EU og medlemsstaterne er nødt til at have et sikkerhedsmæssigt svar på disse udfordringer og genoverveje deres udenrigs- og sikkerhedspolitikker i lyset heraf, hvilket skal afspejles i en revideret europæisk sikkerhedsstrategi, i den europæiske maritime sikkerhedsstrategi og i EU-strategien for Sortehavet; er bekymret over det øgede russiske pres på EU's østlige grænser, bl.a. på Rumænien, Polen og de baltiske stater, hvilket udgør en væsentlig risiko;
4. understreger, at EU bør forstærke sin modstandsdygtighed og imødegå udfordringerne med information brugt som våben og informationsikkerhed; glæder sig over Rådets afgørelse af 19.-20. marts 2015 om iværksættelsen af et projekt til at imødegå russisk propaganda, hvori der indgår finansiering af en række russisksprogede tv-kanaler;
5. er dybt bekymret over Ruslands aktuelle defensive og offensive militære opbygning i Sortehavsområdet og den planlagte udvidelse og modernisering af Ruslands sortehavsflåde, som omfatter tilføjelsen af seks nye moderne dieselundervandsbåde af typen Rostov-on-Don og seks nye fregatter af typen Admiral Grigorovich; minder om, at placeringen af de offensive luftvåbenaktiver og opgraderingen af Krim's militære infrastrukturer vil forbedre Ruslands offensive militære stilling og dets mulighed for at udøve magt uden for sit eget territorium;
6. bemærker med bekymring Ruslands fortsatte militære opbygning i de besatte regioner Abkhasien og Tskhinvali/Sydossetien i Georgien; bemærker, at denne militære infrastruktur af både defensiv og offensiv karakter med dens brede operative rækkevidde udgør en alvorlig trussel mod hele Sortehavsregionen;
7. bemærker med bekymring, at Rusland har styrket sit luft- og flådeforsvar i Sortehavsområdet i betydelig grad ved at opstille nye flådeforsvarsmissiler (antiskibsmissiler med en rækkevidde på 600 km, som er i stand til at nå Bosporustrædet) og sikre, at russiske kampfly kontrollerer tre fjerdedele af Sortehavsområdet's luftrum (ved næsten at tredoble antallet af lufthavne på Krim); bemærker i denne forbindelse, at Rusland har styrket sine kapabiliteter i både strategisk

og taktisk henseende: I strategisk henseende har langtrækkende bombefly, som kan have krydsermissiler om bord, og overvågningsfly, der opererer tæt på Sortehavets vestlige kyster, mulighed for at trænge dybt ind i Centraleuropa. I taktisk henseende udgør to kampbrigader fra flåden – der potentielt kan få støtte fra helikopterhangarskibe af Mistral-typen – en betydelig potentiel landgangstrussel; imødekommer Frankrigs beslutning om at genoverveje levering af helikopterhangarskibe af Mistral-typen til Rusland og værdsætter Frankrigs forhandlinger for entydigt og endeligt at ophæve denne aftale;

8. er dybt bekymret over præsident Putins erklæring om, at han var parat til at sætte russiske atomstyrker i beredskab under Ruslands erobring af Krim, såfremt Vesten havde grebet ind over for annekteringen; er ligeledes bekymret over de udtalelser, der på truende vis er fremsat af højtstående russiske embedsmænd, om at Rusland har ret til at opstille og være vært for atomvåben på Krim, hvilket ville have globale konsekvenser; bemærker med bekymring, at Rusland under en militærøvelse i marts 2015 deployerede et uoplyst antal strategiske Tu-22M3-bombefly, som kan bære atomvåben; er bekymret over den nye russiske militærdoktrin fra december 2014, som tillader brug af atomvåben mod en stat, der ikke råder over sådanne våben;
9. bemærker, at Ruslands potentielle opstilling af våbensystemer til både konventionelle våben og atomvåben på Krim sår tvivl om Ruslands gode intentioner med hensyn til at opnå fremskridt med den multilaterale atomnedrustningsdagsorden under den kommende revision af ikkespredningstraktaten og undergraver den indsats, der allerede er gjort i denne henseende;
10. betragter russiske kampflys nylige tætte overflyvninger af NATO-krigsskibe og efterforskningsplatforme i Sortehavet som et tydeligt udtryk for en mere aggressiv russisk holdning i Sortehavsområdet og advarer om en forhøjet risiko for eskalering; kræver direkte militær-til-militær-kommunikationslinjer for at forhindre tragiske misforståelser, som kan have vidtrækkende militære og sikkerhedsmæssige konsekvenser;
11. er dybt bekymret over den ekstremt alvorlige situation i det østlige Ukraine – hvor krigen fører til destabilisering af Ukraine og af regionen som helhed – herunder den potentielle trussel om etablering af en landkorridor, der forbinder russisk territorium med Krim via et separatist-kontrolleret område langs vestkysten af Det Asovske Hav (Mariupol), som ville føre til, at Ukraine blev fuldstændigt afskåret fra havet; opfordrer indtrængende Ukraine og Republikken Moldova til at træffe foranstaltninger for at forhindre leverancer af våben og militære forsyninger til regionen Transdnestrien, både til lands og ad luftvejen;
12. fordømmer, at Rusland yder direkte og indirekte støtte til separatistgrupper i Ukraine, bl.a. i form af våben og rekruttering, og derved gør det lettere at fortsætte krigen; er bekymret over rapporter om, at der begås krigsforbrydelser i den region, der kontrolleres af russiskstøttede separatister, herunder nedskydningen af det civile passagerfly MH-17 – en hændelse, der i øjeblikket er genstand for en uafhængig og international undersøgelse; opfordrer indtrængende Rusland til omgående at trække alle dets militære styrker ud af ukrainsk territorium og overholde Minskaftalerne; opfordrer indtrængende Rusland og alle involverede parter til at bruge deres indflydelse til at standse fjendtlighederne og forhindre yderligere krigsforbrydelser og nye ofre; gentager, at der ikke kan gives amnesti for de krigsforbrydelser, der er eller bliver

begået;

13. beklager, at de regionale sikkerhedssamarbejdsinitiativer i Sortehavsområdet, BLACKSEAFOR og Black Sea Harmony, som er tilrettelagt med sigte på at vise omverdenen, at kyststaterne kan påtage sig det primære ansvar for deres egen sikkerhed, har vist sig at være for svage og i øjeblikket er lammet;

Standhaftighed og kommunikationsvilje over for Rusland

14. understreger, at forholdet til Rusland, som er en vigtig aktør på den internationale scene, i det lange løb bør være præget af samarbejdsvilje snarere end konflikt; er imidlertid af den opfattelse, at enhver genoptagelse af samarbejdet på kort og mellemlang sigt – i lyset af den manglende tillid efter Ruslands handlinger i den seneste tid – fortsat bør være baseret på for det første den stærke strategiske garanti, som NATO giver sine østlige medlemmer, og for det andet på en ændring af den russiske politik over for Ukraine, særlig den fuldstændige og betingelsesløse gennemførelse af Minskaftalerne fra september 2014 og februar 2015 (som kun omhandler konflikten i det østlige Ukraine) og tilbagegivelsen af Krim til Ukraine, således at man genetablerer den tidligere situation og de ukrainske myndigheders kontrol over landets territorium inden for de internationalt anerkendte grænser;
15. udtrykker håb om, at våbenhvileaftalen fra Minsk, som blev indgået den 12. februar 2015, vil holde og derved give tid til at finde en politisk forhandlingsløsning; er bekymret over de mange tegn på krænkelse af aftalen fra Ruslands og separatisternes side; understreger, at de nuværende internationale retlige rammer skal respekteres fuldt ud;
16. mener, at sanktionsordningen bør fastholdes og forstærkes, i tilfælde af at Rusland ikke gennemfører våbenhvileaftalen fra Minsk fuldt ud og fortsætter destabiliseringen af det østlige Ukraine og den ulovlige annektering af Krim, og at Ukraine bør støttes i at forbedre dets forsvarskapabiliteter; understreger, at EU er nødt til at udvise enhed, solidaritet og engagement med hensyn til at sanktionere russernes anslag mod folkerettens gældende regler;
17. opfordrer EU-medlemsstaterne til at vedblive med at stå fast og stå sammen om deres forpligtelse over for de aftalte sanktioner mod Rusland, også ved at indefryse alt militær- og forsvarssamarbejde og ved at annullere kontrakter såsom leverancen af helikopterhangarskibe af Mistral-klassen til Rusland; og ser frem til en vellykket afslutning på forhandlingerne om at annullere denne kontrakt;

Energisikkerhed, maritim sikkerhed, sikkerhed ved grænserne og sikkerhed for mennesker i Sortehavsregionen

18. bifalder gennemførelsen af EU's energipolitik, der sigter mod at fremme energisikkerhed for alle medlemsstater; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage de nødvendige skridt for at mindske deres energiafhængighed og garantere sikkerheden i forbindelse med olie- og gasudnyttelses- og transportaktiviteter i Sortehavsregionen; opfordrer EU til at understøtte initiativer til diversificering af energiressourcerne fra Sortehavsområdet, herunder ved hjælp af investeringer og finansielle tiltag som led i en energiuafhængighedsstrategi; opfordrer Kommissionen til at genoptage arbejdet med henblik på opførelse af Nabucco-gasrørledningen; er af den

opfattelse, at konstruktive forbindelser, der bygger på tillid mellem nabolande, er den bedste garanti for medlemsstaternes energiforsyning;

19. er bekymret over, at fordelene ved olie- og gasudnyttelse og -transport i Sortehavet i stigende grad afhænger af graden af militarisering udløst af Ruslands ulovlige annektering af Krim og efterfølgende opbygning af sine kapabiliteter i området; bekræfter på ny, at EU, i betragtning af potentialet for ustabilitet og navnlig Europas afhængighed af Sortehavet til transit af energiforsyning, har en strategisk interesse i at afskrække regionale aktører fra at forsøge at balancere på randen af krig, og at det derfor kan være nødvendigt at mobilisere de europæiske flåde- og lufrumsaktiver omkring Sortehavet; appellerer til medlemsstaterne om, at de tager de nødvendige skridt for at garantere sikkerheden i forbindelse med olie- og gasudnyttelse og -transport i Sortehavsregionen;
20. understreger, at den aktuelle krise påvirker samarbejdet på andre vigtige områder såsom grænseforvaltning og -kontrol (navnlig migrationskontrol), menneskehandel og bekæmpelse af organiseret kriminalitet;
21. fordømmer de krænkelse af menneskerettighederne på Krim, der har fundet sted siden de russiske styrkers besættelse, herunder trusler og et stigende antal tvungne forsvindinger¹, censur af ytringsfriheden og forfølgelse af minoriteter, især etniske og nationale minoriteter; fordømmer den systematiske forfølgelse af den oprindelige befolkningsgruppe, krimtatarerne, som har deltaget i demonstrationer til støtte for Ukraines territoriale integritet; minder om, at tusinder af krimtatarer er flygtet fra deres hjemland af frygt for forfølgelse og har søgt tilflugt i andre regioner i Ukraine; udtrykker solidaritet med dem og opfordrer indtrængende til, at denne situation forbedres; opfordrer de russiske myndigheder til omgående at holde op med at chikanere krimtatarernes forvaltningsorgan, *Mejlis*; opfordrer Rusland til fuldt ud at respektere lokalbefolkningens menneskerettigheder på Krim og opfordrer Ukraine, EU og dets medlemsstater til at overvåge, at menneskerettighederne respekteres på Krim;
22. kræver undersøgelse af og bedre adgang for internationale organisationer, der overvåger menneskerettighederne, til alle sager om alvorlige menneskerettighedskrænkelser på Krim; opfordrer den ukrainske regering til at benytte alle de midler, den har til rådighed, til at efterforske og retsforfølge krigsforbrydelser begået på dens territorium; opfordrer det internationale samfund, herunder domstolen i Haag, til at indlede en undersøgelse af de mulige krigsforbrydelser, der er begået under den ulovlige annektering af Krim og konflikten i det østlige Ukraine;
23. gør opmærksom på den ekstreme miljømæssige sårbarhed i Sortehavsområdet; understreger, at den tiltagende militarisering i regionen udgør en yderligere risiko for dette skrøbelige økosystem, og opfordrer til, at der etableres en effektiv mekanisme til at forebygge hændelser, herunder et pålideligt system til udveksling af information mellem alle kyststaterne i tilfælde af en krisesituation;
24. minder om, at EU stående over for den russiske hybridkrig i Ukraine er nødt til at forblive samlet og tale med én stemme; er af den faste overbevisning, at enhed er en forudsætning for en effektiv reaktion på alle de sikkerhedstrusler og politiske udfordringer, der udspringer af blandingen af russiske militære og ikke-militære

¹ *Jf. artikel 7, stk. 1, litra i), i Romstatutten (2002).*

foranstaltninger i Ukraine;

EU's og de internationale aktørers rolle

25. understreger, at Sortehavsregionen bør være en reel prioritet for EU; mener, at den nuværende udformning af Sortehavssynergien er forældet; opfordrer endnu en gang Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til hurtigst muligt at udarbejde en omfattende EU-strategi for Sortehavsregionen; understreger, at bestemmelserne i den europæiske maritime sikkerhedsstrategi også bør anvendes, når det drejer sig om Sortehavet; opfordrer til, at den europæiske sikkerhedsstrategi revideres, og forventer, at revisionen af den europæiske naboskabspolitik, der medtager alle relevante programmer for denne region, vil føre til øget FSFP-samarbejde med de sortehavskyststater, der er EU's partnere;
26. understreger, at et effektivt samarbejde med staterne i Sortehavsområdet bør fortsætte, selv om Sortehavssynergien praktisk taget er sat i bero; ser med tilfredshed på de igangværende FSFP-missioner – EU's rådgivende mission, EU's observatørmision og EU's grænsebistandsmission – som er vigtige komponenter i EU's bidrag til at få løst de langvarige konflikter i regionen; glæder sig over medlemsstaternes bestræbelser på at forbedre de militære kapabiliteter hos sortehavskyststaterne og derved øge deres muligheder for at reagere på krisesituationer i regionen; mener, at EU har behov for en modig og resultatorienteret tilgang, navnlig på det økonomiske, forsvarsmæssige og sikkerhedsmæssige område, for at styrke EU indadtil, ajourføre og forbedre de eksisterende instrumenter og forstærke Unionens reaktionsevne over for udviklinger i naboområdet, som påvirker Europas sikkerhed;
27. fremhæver den afgørende betydning af at koordinere med NATO, især med de sortehavskyststater, der er medlemmer af alliancen, og med USA, eftersom Sortehavsområdet er en central komponent i den euro-atlantiske sikkerhed; understreger, at det er af afgørende betydning at modernisere og forbedre de militære kapabiliteter hos de sortehavskyststater, der er medlemmer af EU og NATO, for at garantere sikkerhed og stabilitet i regionen; glæder sig over NATO's tilsagn om at støtte sortehavskyststaternes regionale indsats for at garantere sikkerhed og stabilitet; understreger, at der er behov for støtte fra EU og NATO for at bevare Sortehavet som et åbent økonomisk område; opfordrer OSCE til at udvide omfanget af dets indsats vedrørende sikkerhed i Sortehavsområdet; opfordrer EU til at støtte en styrket tilstedeværelse af OSCE og nye OSCE-initiativer i regionen, som sigter mod at afspænde sikkerhedssituationen;
28. minder navnlig om, at alle EU-medlemsstater i lyset af sikkerhedssituationen i Sortehavsområdet er nødt til at have samme grad af sikkerhed i overensstemmelse med artikel 42, stk. 7, i TEU;
29. glæder sig over, at NATO's medlemsstater har forpligtet sig til fælles sikkerhed og til, om nødvendigt, at tage artikel 5 i Washingtontraktaten i brug; glæder sig over beslutningen fra NATO-topmødet i Wales om strategiske sikkerhedsforanstaltninger og beredskabshandlingsplanen ("Readiness Action Plan"), som udgør vigtige dele af sikkerheden for de mest berørte NATO-medlemsstater; opfordrer NATO til fortsat at udvikle sine cyber- og missilforsvarskapabiliteter, også i Sortehavsregionen, og til at udarbejde beredskabsplaner, der kan afskrække fra og imødegå asymmetrisk og hybrid krigsførelse;

30. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at finde løsninger på, hvordan de kan øge deres forsvarsbudgetter til et niveau på 2 %; glæder sig over det løfte, som NATO's medlemmer afgav under det seneste NATO-topmøde i Newport, om at tilsikre, at deres forsvarsudgifter når op på mindst 2 % af BNP senest i 2024; giver udtryk for bekymring over visse allieredes meddelelser om, at de agter at skære yderligere ned på deres forsvarsudgifter; minder i denne forbindelse om Washingtontraktatens artikel 3;
31. minder om, at selv om Georgiens og Ukraines ansøgninger om at tiltræde NATO's handlingsplan for medlemskab i 2008 ikke blev imødekommet, erklærede NATO på Bukaresttopmødet, at Georgien og Ukraine på et tidspunkt bliver medlemmer af alliancen; bemærker, at Rusland efter krigen i Georgien i 2008 og den ulovlige annektering af Krim i 2014 har lemlæstet de to lande territorielt og gjort det umuligt for dem at blive medlemmer af NATO; mener, at NATO, selv om det ikke kan forsvare dem direkte, har en moralsk forpligtelse til at støtte Georgiens og Ukraines mulighed for at forsvare sig.
32. understreger, at NATO bør bevare sin generelle overlegenhed med hensyn til flåde og luftvåben i Sortehavsområdet og fastholde sin kapacitet til at overvåge området;

o

o o

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-medlemsstaternes og alle sortehavslandenes regeringer og parlamenter.